

Aanwezig 7 Zoas het roet aal gruien blef

1 Zo - as het roet aal grui - en blef
op on - ver - wach - te plaot - sen,
daor mild heur kleur en blös - sem spreidt
op mu - ren en langs strao - ten,
tot - dat het toch weer weg - haald wordt, of - schof - feld en be - speu -
ten, zo vuult zuk mien ver - mui - de hart, vol goei - e wil ver - steu - ten.

- 1 Zoas het roet aal gruien blef
op onverwachte plaats en,
daor mild heur kleur en blössem spreidt
op muren en langs straoten,
totdat het toch weer weg haald wordt,
ofschoffeld en bespeuten,
zo vuult zuk mien vermuide hart,
vol goeie wil- versteuten.
- 2 Wat mèenschen slaopend op een baank
de wind langs straot en stienen
het zwarfvoel van oflopen nacht
wèeit op, de regen integen.
en bont en traog de mèenschenstroom,
langs winkels mark en pleinen,
die um mij golft vol stille spot,
mien ienzoamheid döt schrijnen.
- 3 Een zwarver schöf wat op veur mij
en ik zie onkruud bliuen.
Wat komp daor an, Anwezigheid?
De wind wordt warm en douwelt.
Vanoet de mèenschenmassa groet
een haand, een lach- en ogen,
die ziet dat ik hier bin, bestao.
Wat bög zuk naor mij over?

oorspr. tekst: M. de Bruijne
melodie: C. van Bruggen
Pinksteroratorium "Aanwezig"
umzet deur: A. Streutker